

NÚVOL

L'APUNTADOR

Un mar de núvols suaus i núvols de tempesta

1.06.2017

[Mariona Sanfeliu](#). [Barcelona](#).

El passat 27 de maig es va estrenar l'obra **“Compartint famílies. Simpòsim Mundial de Famílies Mar de Núvols”** al Centre Cultural Albareda. L'espectacle tracta el tema de l'acolliment familiar i s'ha estrenat coincidint amb la Segona Setmana de l'Acolliment impulsada per l'actual Govern, a través de l'**Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció (ICAA)**, que tindrà lloc a Badalona del 29 de maig al 2 de juny.

Aquesta peça singular de teatre amateur ha estat creació conjunta d'un grup de mares i pares acollidors.

Aquesta peça singular de teatre amateur ha estat creació conjunta d'un grup de mares i pares acollidors i s'ha gestat gràcies a l'impuls d'una mare acollidora, Gemma Julià, que és alhora creadora escènica: actriu, dramaturga i directora i des de 2008 l'ànima de la Cia. La Prodigosa. La idea de muntar un espectacle sobre l'acolliment amb el col·lectiu de mares i pares d'acollida va néixer amb la intenció de compartir, reconèixer i donar valor a l'experiència i coneixement de les famílies acollidores i mostrar al públic tot el que posa en joc l'acolliment i, en paraules de Julià, "celebrar l'oportunitat personal i social que ofereix".

L'acolliment familiar és una mesura administrativa de protecció de la infància que atorga la guarda d'un menor a una família durant un temps, sense que existeixi finalitat adoptiva. Nadons, infants i adolescents de qui la seva família biològica no en pot tenir cura i que la família acollidora es compromet a cuidar, educar i fer-se'n càrrec temporalment, fins que pugui tornar a ser atès adequadament per la seva família biològica, o es decideixi una mesura més adient.

És doncs des de l'experiència de vida que dóna el fet d'acollir un menor tutelat en el si d'una família que sis valents, sis mares i pares acollidors de cinc famílies amb diferents modalitats d'acolliment han donant forma, dirigits per la Gemma Julià, a una obra que explica d'una manera amena i divertida les vivències, pensaments i sensacions que travessen a aquelles persones que decideixen teixir la seva família amb un menor acollit.

L'obra té dos registres, un més clown i caricaturesc, en què uns doctors de bata blanca de noms estrafolaris presenten el simpòsium i els resultats de la seva recerca en el Gran Diccionari de l'Acolliment, alternant-se amb els testimonis dels subjectes d'estudi del simpòsium, els pares i mares acollidors, els quals desdoblats en els seus alter-ego, expliquen anècdotes i situacions de vida basats en fets reals viscuts pels actors. Narrades amb la combinació perfecta de tendresa i suspens, amb un ritme teatral ben orquestrat i temporalitzat fa que no es perdi en cap moment la trama del simpòsium i les seves conclusions, a mida que anem coneixent les vivències dels acollidors i els seus acollits.

El dia de l'estrena la platea la formàvem un públic divers, des de tècnics de les institucions encarregades de vetllar perquè l'acolliment familiar sigui una realitat per a milers de famílies i menors, famílies acollidores amb els seus menors acollits, passant per familiars o amics, fins a persones

interessades en l'acolliment però sense relació directa amb cap família acollidora. La reacció a l'obra va ser tan càlida com comprensiva amb els nervis i entrebancs dels sis actors i actrius que en molts casos pujaven per primera vegada a un escenari, amb més mèrit pel fet de tractar un tema tan especial. Cada frase dels testimonis era alè de vida, veritats profundes que desfermaven emocions, vivències autèntiques i sinceres, reconeixibles, especialment per aquells qui hem viscut o estem vivint a casa l'experiència intensa i a vegades aclaparadora de l'acolliment familiar. Riures, llàgrimes i molts aplaudiments sincers i emocionats va ser la collita d'aquest primer dia d'estrena, que de ben segur es repetirà en la segona i, de moment, darrera funció prevista pel proper dissabte 3 de juny al mateix Centre Cultural Albareda.

Tant si ja coneixíeu la realitat de l'acolliment familiar a Catalunya com si no, tant si coneixeu famílies acollidores o menors tutelats, que visquin en un centre de menors o en família extensa (avis, tiets) o aliena (família acollidora), us recomanem vivament que aneu a veure aquesta obra honesta i colpidora, perquè no us deixarà indiferent, perquè no us deixi indiferent, i entre tots fem de l'acolliment familiar una realitat més present, més real i més estesa a casa nostra.

L'actual govern està impulsant una sèrie de mesures per a donar a conèixer i promocionar l'acolliment, com campanyes de publicitat, o la creació de la Setmana de l'Acolliment que anirà recorrent diferents ciutats realitzant actes de difusió i de conscienciació sobre el fet que Catalunya té al voltant de 7000 menors tutelats, dels quals gairebé 3000 viuen en centres, ja que no hi ha suficients famílies que s'ofereixin a acollir-ne, especialment en casos de grups de germans, amb malalties o d'edats superiors als vuit anys. Esperem que aquesta obra de teatre ajudi a fer arribar també aquest missatge, i aconseguixi el seu objectiu de difondre la singularitat de l'acolliment familiar.